

Willy Ekkel: 'Dit kan nooit één vrouw zijn' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2015. ISBN 9789048437375 Zie ook: www.freemusketeers.nl (Seksueel Misbruik/ Narcistische persoonlijkheidsstoornis/ Trauma/Borstkanker/Kanker/Medische missers/ED)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Boek van 215 pagina's waarin Willy Ekkel beschrijft hoe zij en haar zusters door haar stiefvader werden misbruikt en wat voor invloed dat heeft gehad op hun jeugd en ook haar volwassen leven. Hoe lastig bijvoorbeeld seksualiteit voor haar is geweest toen zij getrouwd was en wat zij voor haar kinderen wilde zijn. Ook gesprekken met een therapeut worden toegelicht.

Ze gaat daarnaast in op de borstkanker die bij haar werd geconstateerd, hoe die behandeld werd en wat voor invloed dat op haar leven en dat van haar omgeving heeft gehad. De kanker kwam terug, er waren complicaties, meerdere en levensbedreigende operaties, kortom een leven waarin zoveel is gebeurd, dat mensen zeggen: dit kan nooit één vrouw allemaal overkomen zijn.

Met een bijdrage van haar beide kinderen.

Covertekst: 'Dit boek beschrijft mijn leven, de mooie, maar vooral de minder mooie kanten. Vanaf mijn allereerste herinnering. Mijn jeugdtrauma dat me heeft gevormd tot wie ik was geworden maar niet wilde zijn. Maar ook mijn tot 2 keer toe overwonnen kanker en operaties, waarvan sommige levensbedreigend, heeft me doen beseffen dat ik moest schrijven om het een plek te kunnen geven en om wellicht een voorbeeld voor andere mensen te zijn. Maar ook de vele en lange gesprekken met psychologen gaven me een andere kijk op deze wereld waarin niet alleen maar tegenslag is maar vooral ook veel voorspoed.'

Over de schrijfster:

Willy Ekkel (1965) groeide op als de vierde dochter van een samengesteld gezin met vijf kinderen, vier dochters en een zoon. Alle kinderen hadden dezelfde moeder. Willy Ekkel is moeder van een zoon en een dochter.

Wat viel op:

Het doorzettingsvermogen en de kracht die Willy Ekkel heeft om haar leven weer op de rails te krijgen. Wat zij daarvoor moet doen, onder andere haar moeder een tijdje niet zien, en meerdere therapieën. Want ze heeft inderdaad vanaf haar jeugd veel meegemaakt. De medische missers en dat artsen zich daarvoor niet verontschuldigen. Dat gebeurt pas als ze een brief naar de klachtencommissie stuurt.

Ze zegt zelf: https://www.facebook.com/ditkannooiteenvrouwzijn/info/?tab=page_info:

'Dat het onmogelijk is om je hele leven gelukkig te zijn, hoeft niet te betekenen dat je de rest van je leven ongelukkig bent. Tevreden zijn stijgt in ieder geval boven het ongelukkig zijn uit en daar kan ik wel mee leven. Het gevoel van geluk wil je zo graag vasthouden, terwijl het gevoel van ongelukkig zijn kan verdwijnen door de oorzaak te achterhalen.

Wanneer je je ongelukkig voelt, kun je je afvragen waardoor dat komt. Er kunnen zoveel redenen zijn waarom je, al dan niet tijdelijk, in een diep dal zit.

Bij mij was dat dus mijn jeugdtrauma. En mijn gezondheid. Ik heb vaak geroepen: 'ik heb zoveel meegemaakt, ik zou er wel een boek over kunnen schrijven.' Bij deze voeg ik de daad bij het woord!'

Citaten:

Pag.57: 'Ze vraagt me vervolgens hoelang hij me misbruikt heeft. Ik antwoord: zolang mijn amandelen eruit zijn.'

Pag. 108: 'Wanneer je incest hebt meegemaakt, is seks een beladen onderwerp en vreselijk moeilijk om er spontaan over te doen. (...) Ik kon en durfde niet te genieten van de seks. Als ik me totaal aan de seks zou overgeven, was ik bang dat Richard zou denken, dat ik het dan met mijn vader ook wel heerlijk zou hebben gevonden.'

Pag.171-172: 'Ik ben een vechter en na 4 weken ga ik weer volledig aan het werk. Al het gedoe en geregeld van de scheiding, de operatie tijdens de borstkanker, nu weer deze operatie. Ik trek het soms niet meer en heb dan ook regelmatig last van huilbuien. Maar niemand die het mag zien.'

Pag.199: 'Ik wou dat ik wat mondiger was zodat ik mijn frustraties tegen haar kon uitspreken. Ik kan het niet goed los van elkaar zien. Is het een medische misser of moet ik het toch zien als een complicatie? Ze heeft niet eens haar excuus aangeboden. Ik besluit om een brief te schrijven om mijn ongenoegen te uiten. Ook de misplaatste opmerking van de verpleegkundige vermeld ik daarin.'

Recensies/Extra:

bol.com: Nicht 29 mei 2015: 'Een autobiografie van een bijzonder persoon. De titel klopt exact met de inhoud want het is echt onvoorstelbaar dat 1 vrouw dit alles heeft moeten meemaken. (...)'

DochterVan 28 mei 2015: 'Een heftige autobiografie die mensen bepaalde inzichten kan geven. Bijzonder om zo gedachten en gevoelens op papier te zien van je eigen moeder. Trots op het feit dat ze een onsamenhangend geheel tot een prachtig boekwerk heeft kunnen maken en ze daarmee laat zien hoe sterk ze is!'

<https://www.facebook.com/ditkannooiteenvrouwzijn/>

'Met plaatsvervangende schaamte hoor ik het verhaal van mijn burens aan die mij gelukkig niet alle details vertellen. Het is al gruwelijk genoeg dat je te horen krijgt als dochter dat er meer vrouwen door hem zijn lastig gevallen door zijn seksuele toespelingen, handtastelijkheden. Zijn buitenechtelijke affaires.

Wat een narcistische man, vreselijk dat juist hij mijn vader was, een egoïstisch persoon die nooit een kind had mogen verwekken.

Hoeveel ik ook besef dat zijn gedrag voortkomt uit zijn vreselijke jeugd waarin hij wordt gespiegeld aan zijn eigen vader doet het me toch best veel verdriet en vraag me regelmatig af waarom hij nooit hulp heeft gezocht maar er juist in door is gegaan'

@Ekkeltie